

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 10

Udgivet 30te mars.

1906

Lov

29 mars.
No. 2.

om den konsulære retspleie.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige storthings beslutning af 15de februar dette aar, saalydende:

§ 1. I de lande, hvor traktat eller sedvane dertil giver adgang, kan kongen tillægge konsulerne dømmende myndighed over norske statsborgere og over personer, som staar under norsk beskyttelse (protégéer). Hvor det maatte findes paakrævet, kan kongen beskikke en særskilt tjenestemand til ved siden af eller istedenfor konsulen at forrette som konsulardommer.

Retskredsenes udstrækning bestemmes af kongen.

§ 2. Den dømmende myndighed i første instans udøves enten af konsulardommeren alene eller af konsularretten.

§ 3. Konsularretten bestaar af konsulardommeren som formand og to domsmænd, der skal være mindst 25 aar gamle, vederheftige og agtværdige og fortrinsvis norske statsborgere, men i mangel deraf undersaatte af en anden kristen stat.

Konsulardommeren opnævner ved hvert aars slutning blandt de inden retskredsen bosatte personer med de foreskrevne egenskaber to domsmænd og ligesaa mange varamænd til at forrette i det paafølgende aar. I tilfælde af, at de saaledes opnævnte domsmænd og varamænd har forfald eller ikke kan have sæde i retten, har konsulardommeren adgang til at tilkalde andre domsmænd. Hvor de stedlige forhold gjør opnævnelse af faste domsmænd uhensigtsmæssig, kan efter kongens nærmere bestemmelse saadan opnævnelse undlades, og domsmænd bliver da af konsulardommeren at tilkalde for hver enkelt sag. I sager angaaende tvistigheder mellem norsk skibsfører og mandskab eller mellem norske mandskaber indbyrdes eller angaaende strafbare handlinger, begaaede af sjømænd i norsk skibstjeneste, skal

29 mars. konsulardommeren, hvis der paa stedet findes nordmænd, som
No. 2. er kyndige i sjøvæsen og skibsanliggender, opnævne to saadanne til domsmænd, forsaavidt de forøvrigt dertil er skikkede.

Norske statsborgere og protegéer, som uden gyldig grund vægrer sig for at tjenestgjøre som domsmænd, uagtet de dertil efter regler, givne af kongen, er pligtige, straffes med bøder.

Skulde det i noget tilfælde vise sig, at skikkede domsmænd ikke er at erholde, udøves den konsularretten tillagte dømmende myndighed af konsulardommeren alene.

§ 4. I alle tilfælde, hvor retten bestaar af konsulardommeren alene, har han at tilkalde til retsmøde to retsvidner, der skal være mindst 25 aar gamle, agtværdige personer.

§ 5. Konsulardommeren er tillige retsskriver. Han bestemmer, hvem der skal forrette som tolk, og beskikker rets-
betjente.

Sagsbehandlingen kan foregaa paa et fremmed sprog, saafremt alle vedkommende er dette mægtig.

§ 6. Ingen kan forrette som dommer, domsmand, retsskriver eller retsvidne, som selv er part i sagen, eller som er gift med eller beslegtet eller besvogret i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskende med nogen af sagens parter. Domstolen afgjør, hvorvidt nogen bør vige sæde paa grund af andre omstændigheder, der er skikkede til at svække tilliden til vedkommendes uhildethed.

§ 7. Borgerlige sager paadømmes af konsularretten. Dog kan konsulardommeren alene paadømme sager, hvor tvistgjensstandenes formuesværdi ikke overstiger 200 kroner, saavelsom andre sager, naar parterne derom er enige.

Iøvrigt har konsulardommeren i borgerlige sager at udføre, hvad der efter lovgivningen paaligger underdommeren.

§ 8. I straffesager har konsulardommeren at udføre, hvad der ifølge straffepocesloven paaligger paatalemyndigheden og, forsaavidt angaar retslige forføininger udenfor hovedforhandlingen, tillige forhørsretten, dog saaledes:

at aabning af retslig forundersøgelse (straffepoceslovens § 271) ikke finder sted, og at paadømmelse kun kan ske i den i

§ 9, 2det led, angivne udstrækning,
at udfærdigelse af forelæg ikke finder sted, og
at i sager, som i henhold til § 9 paadømmes her i landet, afgjørelsen af tiltalespørgsmaalet og den videre behandling af sagen her i landet fra paatalemyndighedens side tilligger vedkommende myndighed i Norge.

Omkostningerne i offentlige straffesager udredes af statskassen mod erstatning hos den domfældte efter de i straffepocesloven givne regler.

§ 9. Straffesager, hvori høiere straf end bøder ikke kan ilægges, paadømmes af konsulardommeren. 29 mars.
No. 2.

Sager angaaende strafbare handlinger, som kan medføre høiere straf end bøder, paadømmes af konsularretten, saafremt straffen ikke kan overstige fængsel i 3 aar. Dog kan saadan sag, naar sigtede har afgivet en uforbeholden tilstaaelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende oplysninger, paadømmes af konsulardommeren alene, naar sigtede dertil giver sit samtykke og straffen ikke kan overstige fængsel i 3 maaneder.

Sager angaaende strafbare handlinger, der ikke kan paadømmes af konsulardommer eller konsularret, bliver at indbringe for domstol i Norge. I disse sager er tiltaltes nærvær nødvendig, medmindre paatalemyndigheden vil paastaa idømmelse af høiere straf end fængsel i 6 maaneder. I lagmandsretssager er retslig forundersøgelse nødvendig, naar der af konsulardommeren eller konsularretten har været optaget retslige forklaringer angaaende sagen.

Er en straffesag, som rettelig skulde henhøre under konsulardommer, indbragt for konsularret, eller er en straffesag, som rettelig skulde henhøre under konsulardommer eller konsularret, indbragt for vedkommende domstol i Norge, bliver sagen at paadømme af den ret, for hvilken den er indbragt.

§ 10. Den, som uden gyldig grund undlader at afgive vidnesbyrd eller at forrette som sagkyndig, uagtet han dertil efter regler, givne af kongen, er pligtig, straffes med bøder.

Paa samme maade straffes den, som gjør sig skyldig i overtrædelse af rettergangspolitiet.

§ 11. Domme, som er afsagte af konsulardommer eller konsularret, kan indbringes til prøvelse ved høiesteret. Ligeledes kan kjendelser, som ikke afgjøres i forbindelse med en domssag, indbringes for høiesterets kjæremaalsudvalg.

Angaar dommen ikke en til høiesteret appellabel gjenstand, indbringes sagen for Kristiania byret; dog er dom i sag, hvor tvistgjenstandens formuesværdi ikke overstiger kr. 200,00, upaaankelig.

Dommen kan ikke af den høiere ret kjendes ugyldig paa grund af stedfunden afvigelse fra gjældende rettergangsregler, medmindre det findes sandsynligt, at afvigelsen har havt væsentlig indflydelse paa dommens indhold.

§ 12. Iverksat anke er i borgerlige sager ikke til hinder for, at dommen fuldbyrdes, naar konsulardommeren finder, at opsættelse kan medføre betydeligt tab for nogen vedkommende, og der derhos for følgerne af, at dommen fuldbyrdes, stilles saadan sikkerhed, som konsulardommeren anser tilstrækkelig.

§ 13. I straffesager finder straffeprocelseslovens bestemmelser om gjenoptagelse anvendelse overfor domme af konsulardom-

29 mars. mer eller konsularret med de lempninger, som tilsiges af de
No. 2. særegne forhold.

§ 14. Borgerlige sager, hvori dom er afsagt af konsular-dommer eller konsularret, uden at indstævnte har mødt eller ladet møde, kan forlanges gjenoptagne ved den ret, som har afsagt dommen.

Dog tilstedes saadan gjenoptagelse ikke mere end én gang, medmindre den udeblevne godtgjør at have havt lovligt forfald, da sagen paany blev foretaget.

Straffesag, som er paadømt, uden at tiltalte har mødt eller ladet møde, kan ligeledes forlanges gjenoptaget, naar han sand-synliggjør, at han har havt lovligt forfald, eller at stævnamaalet ikke betimelig er kommet til hans kundskab.

Hvor der er adgang til gjenoptagelse efter denne paragraf, er sagen ikke gjenstand for paaanke fra den udeblevnes side.

§ 15. Fuldbyrkelse af domme, afsagte af konsulardommer og konsularret, saavel som af domme, afsagte i Norge, iverk-sættes, saavidt dertil er anledning, ved konsulardommerens for-anstaltning med anvendelse af de midler, som efter traktat eller vedtægt staar til raadighed.

Konsulardommerens og konsularrettens domme har rets-kraft og eksekutionskraft i Norge paa samme maade som der afsagte domme.

§ 16. Ved paadømmelsen af sager, som henhører under konsulardommer eller konsularret, kommer norsk ret til anven-delse, medmindre det efter forholdene paa stedet ikke er muligt.

I straffesager kan istedetfor fængsel anvendes bøder, naar den fængselsstraf, som i tilfælde skulde været idømt, ikke over-stiger fængsel i 3 maaneder.

Nye love bliver ved konsulardommerens foranstaltning med mindst muligt ophold at kundgjøre ved opslag paa hans kontor og træder først i kraft inden vedkommende retskreds 4 uger, efterat opslag fandt sted, medmindre loven bestemmer noget andet.

Kundgørelser, som efter gjældende forskrifter skal ind-rykkes i offentlige tidender, skal af konsulardommeren offentlig-gjøres paa den maade, som paa stedet er vedtaget for saadant tilfælde.

§ 17. Konsulardommeren kan for den ham underlagte retskreds udfærdige politiforskrifter, som gjælder for de under hans domsmyndighed hørende personer. Overtrædelse af saadan forskrift straffes med bøder.

Saadanne forskrifter bliver uopholdelig at meddele ved-kommende regjeringsdepartement, som kan ophæve eller for-andre dem.

§ 18. Kongen udfærdiger de nærmere forskrifter angaaende den i nærværende lov omhandlede retspleie, som forøvrigt maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige. Hvor ingen saadanne udtrykkelige forskrifter er givne, kommer den norske lovgivning saavidt muligt til anvendelse. 29 mars.
No. 2.

§ 19. Hvorvidt der bør overdrages konsulardommenren forretninger vedkommende arv og skifte samt myndighedsanliggender eller andre personlige retsforhold, bestemmes af kongen, som i tilfælde tillige udfærdiger de i saa henseende fornødne nærmere forskrifter.

§ 20. Kongen bestemmer, hvorvidt og med hvilke beløb godtgjørelse kan beregnes for de særskilte forretninger, som efter nærværende lov eller de i medhold af samme udfærdigede forskrifter bliver at udføre.

§ 21. Fører af norsk fartøi, bestemt til hjemlandet eller nogen paa veien til hjemlandet beliggende havn, pligter mod saadan godtgjørelse, som af kongen fastsættes, at medbringe fængslede personer i saadant antal, som af kongen nærmere maatte bestemmes, eller dokumenter eller gjenstande, der er bestemt til at benyttes som bevis i offentlig straffesag.

Skibsfører, som uden gyldig grund unddrager sig for at efterkomme, hvad der i denne henseende paalægges ham, straffes med bøder eller med fængsel indtil 2 maaneder.

§ 22. Denne lov træder i kraft fra den tid, kongen bestemmer. Fra samme tid af ophæves lov af 25de mai 1905 om indbringelse af domme og kjendelser, som er afsagte under den konsulære retspleie, for høiere ret.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet i Kristiania den 29de mars 1906.

Haakon.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Hesselberg.

Lov

om forandringer i lov om lodsvæsenet af 26de mai 1899.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige storthings beslutning af 17de mars dette aar, saalydende:

29 mars.
No. 3.

29 mars. Efternævnte paragrafer i lov om lodsvæsenet af 26de mai
No. 3. 1899 skal herefter lyde saaledes:

§ 2. 5. Fartøier i almindelig fragtfart, bestemte til udlandet, naar de kun søger havn for at forsyne sig med skibsprovisioner eller kul, paa- eller afmønstre mandskaber eller sætte syge i land.

§ 3. Pligten til at betale lodspenge for indgaaende indtræder, naar fartøiet første gang passerer grænsen mellem uden- og indenskjærs farvand, og vedvarer til fartøiets bestemmelsessted.

Et fartøi ansees at have naaet sit bestemmelsessted, naar det har ankret i en kjøbstads eller et ladesteds havn eller i en anden havn, hvor der findes toldopsyn, eller hvor det skal laste, losse, skyde ballast eller oplægges, eller som det anløber som nødhavn.

Ved ankring forstaaes ikke alene almindelig ankring, men ogsaa enhver anden fortoining.

Dog er intet saadan fartøi forpligtet til at betale indenskjærs milepenge for mere end 15 mil, medmindre lodsens benyttes til at lodse det længere.

Forsaavidt indlosningsbetalingen ikke tilkommer lods eller en anden, der har veiledet fartøiet indenskjærs, tilfalder den lodsunderstøttelseskassen.

§ 15. Lodsene er pligtige til efter bedste evne at holde udkik efter lodssøgende fartøier.

Saasnart en lods bliver opmærksom paa, at der fra et fartøi, som ikke ligger i havn, gjøres signal efter lods, eller at et fartøi er i fare, skal han søge hurtigst mulig at komme til det. Hvis han ikke kan komme ombord, skal han fra sin baad eller paa anden maade vejlede det.

§ 22. Lodsens skal efter meddelt skema give skibsføreren kvittering for de oppebaarne lodspenge og igjen erholde dennes bevis for det erlagte.

Beviset afleverer lodsens snarest muligt til vedkommende lodsoldermand eller anden tjenestemand, der maatte være beskikket til at modtage det, og erlægger samtidig til ham 14 øre af hver krone i afgift til lodsunderstøttelseskassen af de lodspenge, han har oppebaaret for lodsning af lodspligtige fartøier, dog ikke af etmaalspenge eller af, hvad der maatte tilfalde ham som tillægsbetaling efter § 27 nr. 10.

§ 27. 6. Kommer fortrinsberettiget lods til fartøi, efterat det har ankret, tilkommer han ingen lodspenge, men han skal, om det forlanges, være behjælpelig med fortoiningen mod en betaling, som skibsføreren finder passende, dog ikke under kr. 5,00.

§ 34. 7. Den lodsede strækning bestemmes efter de

ved kongens foranstaltning udgivne miletabler. Findes den 29 mars.
lodsede strækning ikke angivet i disse, udmaales den paa et No. 3.
kart efter seilløbet, uanseet krydsning eller anden tilfældig for-
længelse af seiladsen. Den angives i hele mil efter 15 mil paa
en breddegrad. Hvad der er under en mil, men dog mindst en
kvartmil, regnes for en mil; mindre del end en kvartmil med-
regnes ikke.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved an-
tager og bekræfte denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet i Kristiania den 29de mars 1906.

Haa kon.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Hesselberg,

Kongelig resolution

29 mars.

af 29de mars.

I medhold af lov af 17de juni 1869 om ret til at udvinde
guld m. v. bestemmes:

at departementet for handel, søfart og industri
bemyndiges til at bestemme, hvorvidt og i tilfælde i
hvilken udstrækning fravigelse kan finde sted fra de i medhold
af nævnte lov ved kongelige resolutioner af 13de april 1871,
20de januar 1900 og 2den mars 1903 udfærdigede regler om
udvinding af alluvialt forekommende guld paa statens
grund i Tromsø stift i de tilfælde, da et i det fri faldt ud-
maalsfelt ønskes gjenerhvervet af en tidligere rettighedshaver.

Kongelig resolution

29 mars.

af 29de mars.

I henhold til lov af 6te juni 1891 om politivedtægter for
rigets herreder og lov om offentlige forestillinger m. v. af 22de
mai 1875 meddeles stadfæstelse paa den af herredsstyret
for Vaagans herred, Nordlands amt, under 31te august og
25de oktober 1905 samt 24de januar 1906 fattede beslut-
ning til politivedtægter, der skal træde i stedet for de
ved de kongelige resolutioner af 31te august 1895 og 5te fe-
bruar 1898 approberede politivedtægter for bemeldte herred.

29 mars.

Vedtægterne er saalydende:

§ 1. Paa offentlig vei, hvorunder i denne vedtægt er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei eller adkomst, eller langs dens kanter og skraaninger maa ikke opløb eller sammenstimlen af folk finde sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes.

Paa offentlige veie inden Kabelvaag og Svolvær byggekommunedistrikter maa ikke kreaturer færdes uden tilsyn eller henstaa uden at være bundet.

§ 2. Ingen maa uden politiets tilladelse paa offentlig vei eller udover denne affyre skydevaaben, optænde ild, afbrænde krudt, fyrværkerisager eller eksploderende gjenstande af nogen slags, ei heller skyde med bue eller lignende eller kaste med sten, snebold, smuds eller andet, hvorved skade kan forvoldes eller de veifarende fortrædiges. Uvorren kjørsel eller riden paa offentlig vei maa ikke finde sted.

§ 3. Kjælke-, ski- eller skøiterend paa offentlig vei eller plads inden Kabelvaag og Svolvær byggekommuner er forbudt undtagen de steder, politiet anviser dertil, ligesom politiet ved leg og spil paa offentlig vei eller plads foreskriver de indskrænkninger, som ansees fornødne.

Ved mineringsarbeider inden Kabelvaag og Svolvær byggekommuner, hvorom anmeldelse forud skal ske, iagttages de af politiet anordnede regler.

§ 4. Den, der paa offentlig vei ved sin adfærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset tilstand, straffes efter nærværende vedtægt.

Brædevin, vin, øl eller anden berusende drik maa ikke forføres paa offentlig vei, gade, smug, plads eller kai, heller ikke i aabent portrum eller i aaben baad eller farkost beliggende ved kai, hvor der er almindelig færdsel.

§ 5. Naar hunde viser sig bidske eller glubske eller har den vane at forulempe mennesker eller heste ved at gjø ad dem eller fare mod dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse være pligtig til at holde saadanne hunde bundne eller forsynede med forsvarlig mundkurv.

Eier af hund har at holde denne tilbage, naar den anbefaler nogen.

Det er forbudt at tirre hunde eller hidse dem sammen paa offentlig vei. Tisper maa i løbetiden holdes inde.

§ 6. Uden politiets tilladelse maa ingen, end ikke for kortere tid, tage plads paa offentlig vei for at udsælge varer eller drive anden forretning.

§ 7. Enhver, der ernærer sig med beværtning med spise- eller drikkevarer, skal, forsaavidt det staar til ham, sørge for, at der

i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mod 29. marts. orden eller sømmelighed.

§ 8. Offentlige beværtnings- eller forlystelsessteder, herunder ikke indbefattet steder, hvor beværtning med spise udelukkende foregaar, skal, forsaavidt ikke forskrifter efter lov af 20de februar 1904 er udfærdiget, holdes lukkede fra kl. 10 aften før søn- og helligdage og til kl. 5 eftm. paa disse dage, og ellers fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen beværtning finde sted og ingen gjæster indlades eller opholde sig paa deslige steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for beværtning af reisende i hoteller eller gjæstgivergaarde i den nævnte del af døgnet.

Ved forskrifterne i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg af brændevin samt skjænkning af brændevin. øl og vin ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser.

§ 9. Ingen maa give koncerter, forestillinger eller forevisninger af de i lov af 22de mai 1875 omhandlede slags uden efter tilladelse af politiet og mod en forskudsvis erlagt afgift til herredskassen fra 2 til 100 kroner, efter politiets nærmere bestemmelse for hver dag eller aften, tilladelsen gjælder. Politiet har ret til at være tilstede ved sammenkomster som de nævnte og myndighed til at afgive bestemmelser sigtende til oprettelse af orden og forebyggelse af offentlig krænkelse af sædeligheden og kan derfor i tilfælde stanse eller forbyde sammenkomsten.

Forestillinger og koncerter o. l. i veldædige øiemed er fritagne for afgift.

§ 10. Det er uvedkommende forbudt at flytte de til offentlig nytte eller pryde bestemte indretninger eller gjenstande, saasom gadelygter, bænke, indhegninger, træer o. l.

Lygter paa offentlig vei, gade, plads eller kai maa ingen uvedkommende tænde eller slukke.

§ 11. Inden Kabelvaag og Svolvær byggekommunedistrikter paaligger det enhver besidder af hus eller ubebygget tomt at holde gaden med fortaug og rendesten foran sin eiendom ren. Er gaden bebygget paa begge sider, omfatter pligten til renhold hver huseier med en halvdel af gadebredden. Huseierne tilpligtes i glat føre at bestre fortaug foran sine huse.

§ 12. Naar nogen undlader, hvad der i denne vedtægt paahviler ham, kan politiet foranstalte det udført eller træffe fornøden foranstaltning til at forhindre, at forsømmelser afstedkommer skade.

Omkostningerne derved udredes af den skyldige.

§ 13. Berettiget til i Kabelvaag og Svolvær at befordre passagerer og deres gods fra eller til de paa havnen liggende dampskibe eller mellem Lilleøen og Svinøen i Svolvær er alene

29 mars. de fløtmænd, som er antaget af fogden og formandskabet, der udfærdiger instruks og takst for befordringen.

Forsaavidt dertil gives anledning, kan herredsstyret beslutte paa samme maade ansat eneberettigede fløtmænd ogsaa mellem Osan og Svolvær.

§ 14. De forretninger, som ved disse vedtægter er henlagt under politiet, udføres af lensmanden udenfor det tilfælde, da de tilligger det ekstraordinære opsyn under vinterfisket.

§ 15. Overtrædelse af nærværende vedtægter bliver — saafremt tilfældet ikke gaar ind under strengere straffebud — at anse med bøder fra 1—5000 kroner.

29 mars.

Kongelig resolution

af 29de mars.

I henhold til lov til beskyttelse af børn mod brug af tobak af 19de april 1899 meddeles stadfæstelse paa den af herredsstyret for Hægeland's herred, Lister og Mandals amt, under 29de januar 1906 fattede beslutning til vedtægt for bemeldte herred angaaende salg af tobak til børn m. v.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. Salg af tobak, i hvilken som helst form, til barn under 15 aar skal være forbudt, medmindre barnet medbringer en for tilfældet særskilt udfærdiget rekvisition fra kjendt voksen person.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at købe tobak i nogen form til brug for eller efter opfordring af barn under 15 aar samt at overlade saadant barn tobak som gave, eller i laan, eller i bytte, eller mod vederlag i arbeide eller personlig tjeneste.

§ 3. Barn under 15 aar, der nyder tobak i hvilken som helst form paa landevei eller andet offentlig sted, kan af politiets tjenestemænd fratages den tobak og den tobakspibe, mundstykke eller lignende, hvoraf barnet for tilfældet benytter sig. Disse gjenstande bliver derefter at overlevere barnets foresatte, der samtidig gives meddelelse om det forefaldne.

§ 4. Overtrædelse af denne vedtægt straffes med bøder efter loven.

Kongelig resolution

29 mars.

af 29de mars.

I henhold til §§ 28 og 29 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. af 10de juli 1894 meddeles stadfæstelse som gjældende indtil videre paa Lillesands kommunestyres beslutninger af 24de mai og 30te oktober 1905 om opkrævning til indtægt for stedets havnekaske af et tillæg af 1 pct. til alle toldindtægter af varer ved Lillesands toldsted samt tonnageafgift af fartøier, der losser eller lader i havnen, med 8 øre pr. registerton af fartøier i udenrigsk og 4 øre pr. registerton af fartøier i indenrigsk fart. Beslutningerne træder straks ikraft.

Kongelig resolution

29 mars.

af 29de mars.

De af Lillesands kommunestyre ved beslutning af 28de februar 1906 vedtagne takster for benyttelsen af det kommunale havnevæsens brygge sammesteds stadfæstes i henhold til § 55 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. af 10de juli 1894 som gjældende indtil videre.

Taksterne er saalydende:

For benyttelse af bryggen erlægges:

For fartøier af indtil	50 tons	kr.	1,10
" — — 50—100	" "	1,50	
" — — 100—150	" "	1,75	
" — — 150—200	" "	2,20	
" — — 200—250	" "	2,75	
" — — 250—300	" "	3,00	
" — — 300—350	" "	3,50	
" — — 350—400	" "	4,00	
" — — 400—500	" "	5,00	
" — — 500—600	" "	6,00	
" — — 600—700	" "	7,00	

samt videre 1 kr. tillæg for hver 100 tons.

29 mars.

Kongelig resolution

af 29de mars.

I medhold af lov om laks- og sjøørretfiskerierne m. v. af 8de april 1905 § 39 bestemmes:

For Varangerfjorden (strækningen fra den russiske grænse i syd til Kibergnes i Vardø herred i nord) i Finmarkens amt sættes indtil videre den ugentlige fredningstid (jfr. nævnte lovs § 20) til tiden fra lørdag aften kl. 6 til mandag morgen kl. 6.

29 mars.

Kongelig resolution

af 29de mars.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler som gjældende i to aar for Eidfjord herred, søndre Bergenhus amt:

1. Fra 15de september til 15de august, begge dage medregnede, skal fiske med garn og andre bundne redskaber være forbudt. Stang- og slugfiske (dorgfiske) tillades i tiden fra 1ste juli til 15de september.
2. Det skal til enhver tid være forbudt at bruge lyster, oter og teiner saavelsom not, garn og andre bundne redskaber med mindre afstand mellem knuderne end 4,5 cm. i vaad tilstand.
3. Disse bestemmelser blive uden anvendelse paa de dele af vasdrag, hvori der gaar laks; ei heller skal de være gjældende for vande, elve og bække, der eies af private, eller som danne grænse mod naboherred, medmindre tilsvarende regler ogsaa er gjældende for naboherredet.
4. De ved kongelig resolution af 24de mars 1900 fastsatte fiskeriregler for Eidfjord herred ophæves.

29 mars.

Kongelig resolution

af 29de mars.

Det for herredsstyret for Askøens herred, søndre Bergenhus amt, i møde den 29de juli 1905 vedtagne udkast til vedtægter for værnskogens behandling inden herredet approberes i henhold til lov om værnskogens bevarelse m. v. af 20de juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt forandring.

De approberede vedtægter er efter dette saalydende:

§ 1. Til værnskog regnes al barskog og løvskog i udmark 29 mars. i herredet.

§ 2. Vedtægterne gjælder ikke skog, som ryddes til dyrkningsland, hustomter eller veie.

§ 3. Ved enhver hugst iagttages, at hugstfladen ikke maa omfatte en samlet strækning større end 10 ar (1 maal), at den maa være adskilt fra andre hugstflader, som ikke har tilstrækkelig gjenvækst, ved en mindste afstand af 20 meter, samt at den for furuens vedkommende maa blive sikret 5 gjenstaaende frøtrær pr. dekar (1 maal) eller 2 frøbærende skogrande og for birkens vedkommende 5 frøtrær pr. dekar.

§ 4. Der maa ikke fældes friske væksterlige bartrær, som ved afhugget udenpaa bark har et mindre tvermaal end 31 centimeter (12 tommer). Skadede, tørre, forkrøblede og undertrykkede træer kan hugges uden hensyn til størrelse, dog kun efter skogvogterens udvisning.

Ved gravning af fururod maa væksterlige smaaplanker ikke beskadiges.

§ 5. Der maa ikke fældes, tophugges eller næverflækkes friske løvtrær under 15 centimeter (6 tommer) tvermaal udenpaa bark ved afhugget. Trærne skal fældes med glat skraasnit, og med høist 10 centimeter (4 tommer) stubbe. Derimod kan hugst af skadede, tørre, forkrøblede og undertrykkede træer ligesom ogsaa hugst af løvtrær, som direkte skader unge bartrær, foregaa uden hensyn til størrelsen, dog kun efter skogvogterens udvisning. Væksterlig rod- eller stubbeskud maa ikke unødigt ødelægges.

§ 6. Forsaavidt der af de i paragraferne 4 og 5 til hugst omhandlede træer ikke findes tilstrækkelig emningsved til vedkommende eiers eller hugstberettigedes eget husbehov, kan der hertil efter skogvogterens udvisning ogsaa hugges friske undermaalstrær.

§ 7. Hvor udtyndning af skogen kan have tilfølge fare for skred og udrasninger eller tilbagegang af skoggrænsen i det øverste fjeldbaand og paa særlig udsatte steder maa der kun hugges efter udvisning af skogvogteren. Bestemte grænser for disse strækninger fastsættes og beskrives efter herredsstyrets foranstaltning.

§ 8. Tømmerhugst i partier over 10 tylvter skal paa forhaand anmeldes for skogvogteren, som ogsaa erholder paavist hugststrækningen og giver skogeieren vejledning i hugstens rette udførelse.

§ 9. Hugst af juletrær kan tillades, men maa ligeledes skogvogteren varsles og erholde paavist stedet, hvorefter han skjønsvi bestemmer det antal af træer, som for hver gang kan hugges. Vedkommende skogeier er dog forpligtet til den paa-

29 mars. følgende vaar at plante det dobbelte antal af de juletrær, han har hugget.

§ 10. Har ikke tilstrækkelig gjenvækst — d. e. mindst 30 friske væksterlige træer jevnt fordelt pr. ar ($\frac{1}{10}$ maal) mark — indfundet sig 5 aar efter hugsten, pligter skogeieren at beplante eller tilsaa hugstfladen, forinden ny hugst i skogen i mindre afstand end 20 meter fra ældre hugstflader kan finde sted.

§ 11. Lyngsvidning maa ikke foretages, medmindre skogvogteren i betimelig tid underrettes og dertil giver sit samtykke overensstemmende med bestemmelserne i lov om indskrænkninger i brug af ild i skog og mark m. v. af 14de juli 1893.

§ 12. Sammenhængende hugststrækninger skal om vaaren fredes for havnefæ til 24 juni, indtil den opkomne ungskog efter skogvogterens skøn gaar fri for fætanden.

§ 13. Al hugst skal foregaa i tiden fra 15de september til udgangen af mars. Ved enhver hugst skal skogvogteren mindst 14 dage forud underrettes og stedet paavises for ham.

§ 14. Herredet inddeles i det fornødne antal kredse. For hver kreds ansættes en skogvogter med fast aarlig løn, som udredes af staten og herredet hver med en halvdel. Skogvogteren skal paase vedtægternes overholdelse, foretage udvisninger og undersøgelser, anmelde overtrædelser samt forøvrigt rette sig efter den af herredstyret givne nærmere instruks. Ved udvisninger skal han mærke træerne paa rod (stubbe) og læg med en af herredstyret anskaffet mærkeøks. Ved hvert aars udløb indgiver han beretning om sin virksomhed.

§ 15. I tilfælde af dissens mellem skogeier og skogvogter om udvisning efter §§ 6 og 7 kan sagen henvises til herredsstyrets afgjørelse.

§ 16. Overtrædelser af disse vedtægter straffes overensstemmende med den almindelige borgerlige straffelov af 22de mai 1902 § 339.

Rettelse.

I Lovtidende no. 8, udgivet 23de mars, staar i Lov om udvidelse af kjøbstaden Larviks havnedistrikt, at storthingets beslutning er af 15de februar; skal være 9de mars.

Udgifter: Fred. T. Salicath.